

ההכרה במדינה פלסטינית וההליכים בהאג הם פרס לחמאס

24.05.2024 | שבת בן מאיר written by

בזמן שמנהיגי אירלנד, נורבגיה וספרד הכריזו על הכרה חד צדדית במדינה פלסטינית, השלימו כוחות צה"ל מבצע נרחב יעדי טרור במרחב העיר ג'נין. עוד פעולה בשרשרת הבלתי נגמרת של פעולות -סיכול בבירת הטרור שבשומרון ובאחיותיה. מאז ה-7 באוקטובר ביצעו כוחות הביטחון של ישראל יותר מ-4000 מעצרים בשטחי יו"ש. ממוצע של 18 מעצרים ביממה (!!)). זהו המרכיב הבסיסי בתוך שורה של מאמצים שישראל נדרשת להשקיע כדי לאפשר יציבות ביטחונית ולרסן את הטרור באזורים שנתונים לשליטת "הרשות הפלסטינית", אותה "רשות", שיש המבקשים כעת להכיר בה כמדינה. בלי הקביים הללו, של ישראל, נגד ספק אם היא הייתה מסוגלת לעמוד בכוחות עצמה, מול אתגריה.

בחמאס מיהרו לקחת קרידיט. הם הסבירו לראש ממשלת נורבגיה ("הכרה בפלסטין נועדה לתמוך בכוחות המתונים") ולמנהיגים נאיביים אחרים, את מה שמבינים היטב בציבור הפלסטיני ובעולם הערבי: צעד כזה, לאחר טבח ה-7/10, ייחשב כהישג של ארגון הטרור. "ההכרה במדינה הפלסטינית באה בעקבות מלחמת 'מבול אל אקצה' ועמידתה האיתנה של ה'התנגדות'", התגאה חוסאם בדראן ב"כיר החמאס. דבריו פורסמו בזמן שסרטון חטיפתן של התצפיתניות מנחל-עוז מלא את מסכי הטלוויזיה בישראל.

מילא הצביעות שיש בצעד הזה, אבל אין בו את ההבנה על ההשלכות העשויות להיות לו על יחסי הכוחות בתוך המחנה הפלסטיני בעצמו: הכרתו של חמאס כגורם שבזכותו יקבלו הפלסטינים את ההישג הזה, יחד עם שיעורי התמיכה הגבוהים להם הוא זוכה בציבור הפלסטיני, וכשברקע כבר ניתש מאבק הירושה על כסאו של אבו-מאזן, עלולים לסלול לארגון הטרור את הדרך להשתלט על הרש"פ גם ביו"ש.

ולא רק זאת. צעד זה שייזקף לזכות חמאס, הוא בהכרח משב רוח-גבית ל"ציר ההתנגדות" כולו וחיזוק דווקא לדרכם של הקיצונים האסלאמיסטיים באשר הם. במקום להתאחד סביב העמדה כי דרך הטרור פסולה ולא תניב הישגים, המסר בצעד הזה הוא הפוך: הטרור משתלם.

מבחינה מעשית, השפעותיה של ההכרה החד-צדדית מוגבלות למדי. ההכרה אינה מתייחסת לסוגיית הגבולות ובאופן זה רוב מדינות העולם כבר הכירו במדינה הפלסטינית כשהתקבלה כמשקיפה באו"ם. השפעת ההצהרות הללו היא בעיקר במישור התודעתי ובסחף שהן עלולות ליצור. בייחוד כשהן מתרחשות במקביל להליכים בבית הדין הפלילי ((ICC ובבית-הדין לצדק (ICJ) בהאג ובשעה שהממשל האמריקני לוחץ על ישראל להסכים לעסקה שאחד ממרכיביה הוא התחייבות לתהליך שיוביל למדינה פלסטינית.

מבחינה זו, הסתייגותה של ארה"ב ממהלך ההכרה החד צדדית, חשובה מאוד הן כדי למנוע סחף של מדינות נוספות והן כדי שלא לתת לרעיון זה מְדָרֵךְ כֶּף רָגֵל בווישינגטון עצמה.

לאחר המחיר הכבד ששילמה ועודנה משלמת, ישראל לא יכולה להרשות לעצמה להסתבך בהרפתקאות מדיניות, שישכנו את ביטחונה. הדרג המדיני לא רק רשאי אלא חייב לנקוט גישה מפוכחת, זהירה וחשדנית, לסמוך רק על עצמנו ולהימנע מכניסה לתהליכים שיהיה קשה עד בלתי אפשרי לצאת מהם.

במישור הביטחוני, תהא אשר תהא הגדרתם של הפלסטינים, ישראל תצטרך להמשיך את נוכחותה ולעשות למען ביטחונה את כל מה שהיא עושה כיום. ללא שום פשרות.

יהיה עליה להמשיך ולשמר שליטה מוחלטת ואפקטיבית בגבולות ובקו-התפר, להבטיח חופש פעולה ביטחוני בתוך השטח, ולמנוע תהליכים דוגמת אלה שהתרחשו בעזה.

צה"ל והשב"כ יידרשו להמשיך בפעילותם נגד תשתיות הטרור, לסכל הברחות או ייצור של אמצעי לחימה, לנקוט גישה חשדנית גם ביחס למנגנונים הפלסטינים ולמנוע בכל דרך את האפשרות שחמאס תשתלט על מוסדות השלטון, בין באופן ישיר, בין בשותפות עם גורם פוליטי אחר או באמצעות גורמי "פרוקסי". זוהי המשמעות של הקביעה נגן על עצמנו בעצמנו!

פורסם בישראל היום, בתאריך 24.5.2024.